

One book to rule them all: bekende boekenvrienden vertellen over dat ene werk dat ze hen nooit mogen afpakken.

XAVIER TAVEIRNE

'IK BEN GEEN HAMSTERAAR VAN BOEKEN'

Verzamel de liefde
[2003]
Bart Moeyaert

Ook de slimste mens ter wereld heeft af en toe vakantie nodig, maar wanneer ik radiocoryfee Xavier Taveirne vraag waar de reis naartoe gaat, is het laconieke antwoord: 'Nergens.' Een verhuizing en bijbehorende verbouwingen nopen hem tot thuisblijven: 'We doen, om een gruwelijk woord te gebruiken, een staycation dit jaar. Dat is risicovol, want de laptop lonkt dan altijd wel ergens vanuit een hoekje en het vergt enige wilskracht om geen werkmails te bekijken. Gelukkig heb ik nog geen werk-nest in het nieuwe huis, wat de luiheid hopelijk ten goede komt. Er ligt geen stapel boeken klaar – ik ben een héél selectieve lezer, als ik een boek ter hand neem, wil ik al bijna op voorhand zeker zijn dat het me zal bevallen. Ik kan een dag verkwanselen aan het opzoeken van leestips en recensies om toch maar dat ideale boek te ontdekken. Deze zomer laten we elke ochtend op Radio 1 een collega aan het woord over haar of zijn favoriete boek, dus ik hoop uit die vurige pleidooien enkele gouden tips te puren. Hetzelfde met tv-reeksen hoor. Ik pluis altijd de verhaallijnen uit voor ik Netflix aanklik, dat bespaart me onaangename verrassingen.

Eén boekje dat me echter altijd is bijgebleven – ook letterlijk, het heeft al mijn verhuizingen overleefd, misschien ook omdat het zo dun is – is *Verzamel de liefde*

van Bart Moeyaert. Die bundel liefdesgedichten kwam op mijn pad rond mijn drieëntwintigste, net op het moment dat ik mijn ouders ging vertellen dat ik op mannen val. Pas op, het is zeker geen roze gids of een handleiding in de herenliefde. Moeyaert behandelt de liefde in al haar facetten en dat doet hij in een bedrieglijk eenvoudige taal. Tot op dat moment dacht ik enigszins aanmatigend dat ik de liefde wel begreep, maar Moeyaert toonde me hoe breed het amoureuze spectrum is en hij beperkt zich niet tot de rozengeur en maneschijn – de liefde kan verschrikkelijk hels zijn en daar deinst hij in zijn gedichten niet voor terug. Het wordt wel eens meewarig instappoëzie genoemd – akkoord, je zult er geen lijvige thesis over schrijven, maar ik vind zijn verzen zeer gelaagd en zijn taal is verfrissend. Ik ben geen hamsteraar van boeken en ik maak graag gebruik van de lokale bibliotheek, maar *Verzamel de liefde* koester ik wel, temeer omdat Bart Moeyaert het voor mij gesigneerd heeft, net op de pagina van mijn lievelingsgedicht. Toeval of een knipoog van het lot? Wie weet.'

door Roderik Six – foto Filip Naudts

